תצהיר

אני הח"מ, [redacted], ת.ז. [redacted], לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן מצהיר בזאת לאמור:

רקע ופרטים עובדתיים:

1. שמי [redacted], [redacted] שירתתי בצבא כמדריך צניחה בחיל הצנחנים, נשוי [redacted] ואב לשני ילדים בוגרים, בן ובת, מתגורר כיום בישוב [redacted].
2. גדלתי במשפחה דתית, סיימתי תיכון דתי. במהלך חיי היו לי תקופות דתיות יותר ופחות.
3. אחרי הצבא חייתי 12 שנים בארצות הברית והייתי איש עסקים.
4. לפני שנתיים סיימתי תואר ראשון במשפטים ובימים אלה אני מסיים תואר שני בנדל"ן במכללת נתניה.
5. אשתי ואני הצטרפנו יחד עם ילדינו לקהילת הסולם בשנת 2002 ועזבנו אותה בשנת 2015. בעקבות ההצטרפות לקהילה עברנו לבני ברק, לגור ליד בית המדרש של הקהילה.
6. בני עזב את הקהילה לפני כן, בערך כשהתגייס לצבא.
7. בתי עדיין חברה בקהילת הסולם, יחד עם בעלה ([redacted]) ושלושת ילדיהם.
8. אני רוצה להדגיש כבר בפתח התצהיר שבקהילת הסולם יש אנשים נפלאים. אין לי בעיה אישית עם אף אחד מהחברים. להיפך, אני מאד מעריך אותם. אחרי שעזבתי את הקהילה המשכתי בחברות עם אחרים שעזבו. הסיבה שאני מגיש את התצהיר הזה היא אך ורק כנגד ההתנהלות של אדם סיני כמנהיג הקהילה , והשימוש הפוגעני שנעשה מתוקף סמכותו כרב הקהילה על כל המשתמע מכך , וכפי שאתאר להלן.
9. אחרי עזיבתי המשכתי לתקופה מסוימת ללמוד קבלה עם רבנים אחרים בעיקר דרך האינטרנט . בסופו של דבר לא התמדתי בגלל משבר אמון שנוצר אצלי כלפי הנהגה רבנית וכל זאת לאור ניסיוני ואכזבתי מהקשר עם אדם סיני , כיום אני לא מצליח להתמסר יותר לאמונה ברב מסוים.

החברות שלי בקהילת הסולם

10. כפי שאתאר מיד, בחברות שלי בקהילת הסולם היו שלושה שלבים: בתקופה הראשונה הערצתי את הקהילה, את דרך ההנהגה, את הרב – הכל מבחינתי היה מושלם , הקהילה היוותה את מרכז חיי. הכל עסק סביב הקהילה . הזוגיות שלי הייתה מושתתת אף היא על הקהילה. הבת שלי התחתנה בתוך הקהילה. בתקופה זו הייתי חבר מועצה בקהילה וניהלתי את פרויקט בניית בית המדרש.
11. בתקופה השניה, התחילו להתעורר אצלי סדקים באמונה ברב. התחלתי לשים לב להתנהגויות של סיני כלפי אנשים – אנשים שעוזבים אסור לדבר אתם, העלבות של חברים בקהילה. סיני הציג את הדברים כאימון רוחני שלנו ועוד לא הצלחתי להבין האם ההתנהגויות הפוגעניות האלה נועדו לקדם אותנו רוחנית או שמדובר באופי בעייתי של סיני.
12. התקופה השלישית הייתה אחרי שעברנו לצופים בעקבות החלטת הרב על מעבר לצופים (הכריז "אני עובר"). בתחילה היינו כעשר משפחות שעברנו לצופים לפני שהמעבר

הקהילתי בוטל. על רקע המאבק של הישוב צופים נגד הקהילה הבנתי שאני לא יכול יותר להכחיש את ההתנהלות הבעייתית של סיני. ראיתי את ההתנהלות האינטרסנטית שלו, שהוא שיחק בנו ושיקר לנו כדי להשיג את המטרות שהיו נוחות באותה עת , תוך שימוש מניפולטיבי במידע שהיה ברשותו . בעקבות כך העמיק משבר האמונה שלי בו כמנהיג , ונשארתי יחידי מבין עשרת המשפחות להתגורר בצופים מתוך מחאה .

<u>הצטרפותי לקהילת הסולם</u>

13. נחשפתי לקהילת הסולם דרך קלטות שסיני היה מפיץ. בחור בשם [redacted] שחבר בקהילה נתן קלטת של שיעור לחבר שלי, והחבר העביר גם אלי. התוכן מצא חן בעיני וביקשתי עוד קלטות. לאחר מכן הציעו לי להצטרף לקורס שסיני העביר. בהמשך הוזמנו לשבת בקהילה (התארחנו אצל [redacted]) והתלהבנו מהאווירה בקהילה, מהחברתיות. אתה פוגש אנשים זרים וכולם נחמדים, חברותיים, מציעים לעזור, מחייכים. זה היה מקום יוצא דופן באנרגיות שלו.
14. אחרי שהצטרפנו לקהילה עברנו לגור בבני ברק (מפתח תקווה). היה ביטוי של סיני שמי שלא גר ליד החברים הוא לא חבר. היה ברור שצריך לגור ליד בית המדרש.

<u>האינטנסיביות של הפעילות בקהילת הסולם</u>

15. הקהילה הפכה להיות מרכז חיי.
16. השגרה של החיים בקהילת הסולם: קמים ב-00:3-30:2 בבוקר. לומדים ומתפללים עד 7 בבוקר. אח"כ הולכים לעבודה (בתקופות שהייתי עובד).
17. הרב מאד עודד אותנו לעשות "השפעה למען הכלל", כלומר להתנדב ולעשות פעילויות למען הקהילה (לנקות, לבשל לקהילה, לבנות, לשפץ את בית המדרש, תחזוקה, לעשות הפצה – כל פעילות שהיא למען הכלל). בתקופה ששיטת הנקודות היתה מונהגת, כל פעולה כזו היתה "מתומחרת" בנקודות.
18. היו הרבה אנשים שזה מה ששבר אותם: הם "התמכרו" להשפעה למען הכלל ולפירגון שקיבלו מהרב בזכותו. אנשים הפסיקו לדאוג למשפחה שלהם, הפסיקו לתפקד בעבודה ופוטרו או צמצמו עבודות.
19. אני זוכר ש[redacted] למשל צמצם את עבודתו לחצי משרה כדי להשקיע יותר בקהילה. סיני שיבח אותו שהוא שם את מרכז חייו בקהילה, שהוא עוזב עבודה כדי להשקיע יותר זמן בהשפעה למען הכלל.
20. [redacted], [redacted], [redacted] ועוד רבים – מכרו את הנשמה שלהם לקהילה.
21. לא הייתה שום בקרה על המידתיות של ההתנדבות למען הקהילה. הרב רק עודד לתת עוד ועוד למען הקהילה .
22. האנשים האלה לא שמרו זמן למשפחה, לאישה ולילדים. אבי עוגן היה מגיע כל יום אחרי העבודה לבית המדרש ומגיע הביתה רק בלילה לישון. זה יצר לו בעיות במשפחה.
23. [redacted] גם פוטר כמדומני מהעבודה בגלל שלא תפקד כיוון שהתמסר כולו לקהילה.
24. סיני היה אומר "משפחה זה מלשון שפחה", כלומר – צריך להחשיב את המשפחה מתחת לרב ולקהילה.

25. אני יכול להעיד על עצמי שמבחינתי שמתי את המשפחה שלי בצד, וכיוונתי את הכוחות שלי לקהילה ולפעילות.
26. אף אחד לא הכריח אותי, אני בחרתי בזה, אבל הבחירה נבעה מכך שאיבדתי את הקשר עם החשיבה העצמאית. סיני אמר לנו שוב ושוב שעלינו לבטל את האגו ושאנחנו צריכים לקבל על עצמנו את "השכל הכללי", כלומר – השכל של הרב. התמסרנו לשכל של הרב.
27. באותה תקופה אני הייתי ישן שעתיים עד ארבע שעות בלילה. היה נראה לי אז הגיוני שההתמסרות לרב תגבה ממני את המחיר הזה. הרגשתי התעלות רוחנית.
28. אנשים ויתרו על התקדמות בעבודה. ממילא מרכז החיים שלהם הוא בקהילה.
29. אין שום הדרכה מכוונת שנועדה לעזור לחברים לאזן בין התפקוד שלהם בקהילה לבין המשפחה והילדים, והעבודה. להיפך, מנסים לעודד אותך כל הזמן לתת עוד ועוד.
30. בשלב מסוים החלו להיווצר משברים בתוך המשפחה שלי. בתקופה שלקחתי על עצמי לנהל את הבנייה של בית המדרש עבדתי נון סטופ, 14 שעות ביממה. זה היה ממכר. כל הקהילה היתה מכוונת להעריץ את הפעילות שלי. הרב היה מפרגן לי בגינוני כבוד: נותן לי לברך ברכת המזון.
31. סיני עבד בשיטת המקל והגזר: אם פעלת בצורות שהוא רצה לעודד, היית זוכה לשבחים שלו ובעקבותיו של כל הקהילה. היית זוכה לגינוני כבוד. אם לא, היית חוטף: בהשפלות בשיעורים, בהתעלמות, בהרחקה ממנו.
32. הרב הציג בפנינו מבנה היררכי שבו הוא מקביל לקדוש ברוך הוא. הוא היה רומז לכך באופן קבוע. פעם הוא אפילו אמר את זה באופן מפורש בישיבת מועצה בנוכחותי. אני זוכר שאשתו הגיבה בתמיהה, והוא אמר לה שזה נכון.
33. יש משולש: כנסת ישראל (שהמקביל לו בקהילה הם החברים); הקב"ה שכלפיו מתבטלים (שהמקביל לו הוא סיני) ותורה ומצוות (שהמקביל לו הוא מילוי הכללים של הקהילה).
34. כדי להגיע להתעלות רוחנית צריך לקיים את שלושת הדברים הללו. היה ברור שהקב"ה (כלומר הרב) הוא עניין אבסולוטי, חשוב יותר משני הרכיבים האחרים.
35. רוב התקופה שלי שם הייתי לשבעה שיעורי בוקר בשבוע. הייתי מאד פעיל. הגעתי לכל הפעילויות. לימוד בחברותות, שיעור ערב, לימוד הלכות, התנדבות קהילתית.
36. חלק מהתקופות שלי בקהילה הייתי בבית המדרש בכל זמן שבו לא הייתי בעבודה.
37. פעם סיני הורה לנו לחתום על מסמך שאם נעזוב את הקבוצה נצטרך לשלם לקהילה כמה אלפי דולרים קנס.

<u>שיעורי הבוקר</u>

38. מי שלא היה מגיע לשיעור בוקר היה חוטף השפלות. סיני היה נוהג לומר על מי שלא הגיע שהוא מתנהג כמו בהמה, שהם חושבים רק על הבטן שלהם, שהם אנוכיים.
39. אנשים מאד פחדו מהאמירות האלה ולכן דאגו מאד להגיע לשיעורי בוקר.
40. בשפה של קהילת הסולם, "בהמה" זה א
41. לא היתה פרטיות בקהילה: אשתו של הרב היתה נכנסת לחדר לידה עם הנשים. סיני היה מחתן את כל הזוגות. הוא היה מברך את הילדים. היה הסנדק בכל ברית מילה של כל בן שנולד. כל בעיה אישית צריך היה לספר לו כדי לקבל עזרה. כל נושא שרצית לקבל החלטה אישית היית חייב לעבור דרך סיני.

42. אנשים רצו להיות קרובים לסיני כי הוא היה הצינור השפע שלהם לקב"ה.
43. בגלל שהוא היה קשור להכל , ידע הכל על החברים ועל החיים שלהם, ההשפעה שלו הייתה מאד גדולה. גם מבט אחד שלו היה יכול להיות מאד פוגעני. מדי חצי שנה הוא היה מפרק את הקבוצות בקהילה ומערבב את החברים מחדש.
44. סיני מאד התנגד לחברויות פרטיות בתוך הקהילה . הוא אמר "אין חברויות פרטיות – יש חבר לכלל".
45. באופן כללי הרבה דברים שהוא לא אהב הוא הציג כ"ירידה רוחנית" או כ"בגידה בקהילה".

<u>שמירה על קשר עם המשפחות</u>

46. היו תקופות שסיני דיבר על ללכת לבקר את המשפחה זה כמו ללכת לגלות, זו ירידה רוחנית.
47. היו משפחות בקהילה שלא ביקרו את המשפחות שלהם שנים על גבי שנים.
48. בתקופה שלי בקהילה לא היינו בקשר תמידי עם המשפחות המורחבות שלנו. כמובן שלא ביקרנו בחגים , ופעמים ספורות בשבתות במשך השנה.
49. סיני היה משבח חברים שהיו "רציניים" בכך שלא נסעו להורים לשבת. הוא היה שואל על כל חבר שלא הגיע בשבת : "איפה X? הוא בגלות? אוי".
50. מאז שעזבתי את הקהילה, אין לי צ'אנס לראות את הבת שלי (שעדיין בקהילה) בחגים. אם יש שבת קהילתית או שבת של הקבוצה – לא יבואו. כיום הם באים אלינו פעם בכמה חודשים לשבת.

<u>השמעת ביקורת על סיני</u>

51. סיני היה מאד אגרסיבי כשחבר קהילה אמר משהו ביקורתי כלפיו.
52. לפעמים הוא לא הגיב לביקורת, אבל היה נוקם באותו חבר אחר כך.
53. מנגנוני הביקורת של חברי הקהילה מאד דוכאו. סיני עודד אסר ביקורת עליו או על חברים .רק הוא מוסמך לבקר הוא לא היה נתון לביקורת . (הרב לא טועה , הרב לא שפיט , הרב תמיד צודק ועל החניך למצוא את הדרך להצדיק את התנהגות הרב)
54. סיני היה משתמש במנטרות כמו "התבטלות לרב" כדי לשלול את עצם האפשרות להעביר עליו ביקורת. לא רק בנושאים רוחניים, גם בנושאים מאד גשמיים.
55. השלילה של האפשרות להעביר עליו ביקורת היא דבר שנבנה בתהליך ממושך. בביטויים שהוא משתמש בהם, באופן שבו אחרים מדברים אליו, באיך חבר מגיב אם אתה שואל אותו שאלה שיכול להשתמע ממנה ביקורת. אנשים פחדו ממנו.

<u>התנכלות למתנגדים של סיני</u>

56. סיני סיפר שיש חבר-לשעבר של הקהילה בשם [redacted] שפועל נגד הקהילה וצריך "לעשות משהו". הוא סיפר ש[redacted] גורם נזק לקהילה.
57. זה הספיק לאנשים כדי להחליט להתנכל ל[redacted]. שמעתי חברים בקהילה מתבדחים ביניהם על כך ששפכו לו דבק על הדלת.
58. דוגמא נוספת : פעם גנבו לרב מחשב אישי מבית המדרש . הרב חשד בשני נערים . אלה היו שני בנים של חבר קהילה בשם [redacted]. הרב ביקש מ[redacted] שיבקש ממני שאני [redacted] ו[redacted] נלך לעשות חיפוש ביחד אצל [redacted]. מבחינתי, הרב אמר אז צריך לעשות. אפילו התגאיתי שהרב מבקש ממני את השליחות הזו.

הלכנו ל[redacted] הביתה ואמרנו לו שהרב ביקש שנעשה חיפוש בגלל שאולי הילדים שלו לקחו את המחשב. הילדים היו שם ושמעו את זה. הם היו מזועזעים והתפלאו שהחברים של אבא חושדים בו ובהם בגניבה. זה היה אחד הדברים המשפילים שעשיתי למישהו. בדיעבד אני לא מבין איך עשיתי כזה דבר.

<u>ההתחייבות לצום במקרה שמפסידים שיעור בוקר</u>

59. באחד המפגשים סיני נזף בנו שלא אכפת לנו משיעורי בוקר, שאנחנו מאחרים לשיעורים, שאנחנו באנוכיות שלנו, שאנחנו בירידה רוחנית. ואז הוא הציע רעיון: מה דעתכם שמי שלא יגיע לשיעור בוקר ישלם קנס של כמה עשרות שקלים לקהילה או יצטרך לצום. הוא אמר: אם אתה לא אוכל את האוכל הרוחני, אל תאכל גם את האוכל הגשמי. הוא אמר לנו תבחרו אם אתם רוצים את זה או לא ונעשה הצבעה.
60. כולם הצביעו בעד חובה לצום אם מפסידים שיעור בוקר, חוץ ממני ו[redacted].
61. אני הצבעתי נגד לא בגלל שאכפת לי לצום אלא כי הרגיז אותי הזילות של המושג "בחירה". הוא כאילו נתן להם לבחור אבל אז כעס על מי שלא בחר במה שרצה .
62. היו מקרים סיני הוכיח חברים והוקיע את התנהגותנו האישית והכללית ונהג לומר יש אנשים שמתנהגים כמו "כלבים" ונובחים הב הב דהיינו באנוכיות ובחנפנות , או
63. כ "חתולים" שעושים קולות מיאו מיאו, דהיינו ביטוי להתנהגות בכיינית התנהגות נשית עם רצון לקבל לאנוכיות , מתפנקים וכו'. כאשר כל השומעים יודעים בוודאות למי מכוונים דבריו.
64. מי שלא הולך עם הכלל או מתנהג בניגוד לקוד הקהילתי, סיני אומר עליהם שהם לא היו במעמד הר סיני. היה שימוש לא פעם שימוש במושגים אבק , קליפת שום ,שהם "תפאורה", "לא נספרים", סטטיסטיים, "זומבים". זקנים , פנסיונרים , כאשר הפניה כלפינו נעשית בעקיפין באמצעות המושג "יש אנשים" ולא באופן ישיר , אבל כולנו ידענו על מה מדובר ועל מי מדובר .
65. סיני אמר לנו שחלק מהעבודה הרוחנית של חסיד היא התגברות על ההשפלות האלה. שמי שמשפילים ומבזים אותו צריך לשמוח כי בכך מקדמים אותו מבחינה רוחנית . ולביסוס הטענה היה מביא דוגמא להתנהגות חסידית של חסידות קוצק'.

<u>שיטת הנקודות</u>

66. מדובר בשיטה שכוללת פרסום של טבלה שבועית עם טורים שמסמלים כל מיני מטלות ומשימות בעבודה הרוחנית שלנו, כגון "שיעור בוקר", "השפעה למען הכלל", לימוד יומי בספר הזוהר, לימוד תלמוד עשר הספירות (תע"ס) יומי, הגעה לשיעור אחה"צ, לימוד גמרא, עבודות קהילתיות, לימוד הלכות, השקעת זמן בהפצה, השתתפות בחברותות, "התנדבויות מיוחדות", הפצה, קיום פגישה זוגית, הכנת שיעורי בית, השתתפות בשבתות ואירועים, לימוד נביאים, ניקוד מראש הקבוצה, רישום אנשים לזוהר וכו'. ניתן היה גם לקבל "קנס" בדמות הורדת ניקוד על איחור לשיעור בוקר.
67. טבלאות הניקוד היו נתלות בבית המדרש מדי שבוע, עם השמות המלאים של כל החברים כך שכל אחד יכול לראות.

68. בטבלאות היה אלמנט חיובי – לעודד את החברים לפעילות מועילה. הבעיה היא שהרב לא בחל גם לעשות בזה שימוש שלילי, באמצעות ביזיונות והשפלות תוך שימוש בסמכותו על פי שיטת "המקל והגזר" , ביום שישי היה טקס שהרב היה מסתכל על הניקוד של כל אחד ובהתאם לציונים היה משבח אך לרוב מבזה וזאת לא פעם למול כולם (כאילו בצחוק אבל באופן פוגע). מי שהיה מקבל ניקוד נמוך סיני היה קורא לו "פנסיונר" או "זקן".
69. הקבוצות הורכבו לפי רמת הניקוד. בעלי הניקוד הגבוה ובעלי התפקידים היו מועדפים והיו בקבוצה הכי נחשבת (נדמה לי שקראו לה קבוצת יהלום). לקבוצה הזו ניתנו תמריצים כגון שיעור מיוחד נפרד רק עבורם עם הרב. או ישיבה בסמוך לרב בשולחן הטיש .
70. הייתה סמליות שהרב השתמש בה, שהוא הצינור שלנו אל השפע. בפועל הכוונה הייתה שכל טובין (אוכל, ויסקי, יין, קיגל בשבת וכו') שאחד החברים היה מביא, היה מונח קודם כל על שולחן הרב, והוא היה מחלק לתלמידים. כל התלמידים עומדים ונדחפים סביב הרב ומושיטים יד כדי לקבל. הרב מחלק ותוך כדי מנצל את ההזדמנות לסגירת חשבונות (אם הרב כועס עליך, מוזג לך טיפת ויסקי במקום מנה יפה כמו כולם).
71. הרב הציג את זה כאילו מה שהוא נותן זה שיקוף של מה שהאדם עושה עבור הקהילה. מי שמקבל ראשון ברור שהוא תורם לקהילה, והאחרונים נתפסים כחלשים זקנים פנסיונרים וכטפילים.
72. היו אנשים שממש אימצו לעצמם את הדימוי של הטפילים .
73. סיני הבהיר שכל מי שמחוץ לקהילה הוא נחות. הגישה הייתה מתנשאת: אני בדרך האולטימטיבית וכל מי שבחוץ לא מסוגל להבין. הוא קרא לקהילה "חוד החנית" של עם ישראל חבריה קדישא . הוא אמר לנו שאנחנו מקדמים את הגאולה, שהגאולה תלויה בנו ובפעולות שלנו, ושהרבה אחרים טועים לא מדויקים , מתנהגים כ"בהמות", "סטטיסטים" וכו'.
74. הגישה הזאת הייתה נכונה גם לקבוצות קבלה אחרות: אמר עליהם שהם טועים בדרך, שהם לא מדויקים, שהם סוטים מהדרך של בעל הסולם.

<u>הערצה והכבוד שסיני דרש</u>

75. בתחילת כל מפגש צריך לשבח את הרב. הכל מתועד. אחד מתפקידי ראש הקבוצה הוא לתעד בדיוק כל שבח. הדינמיקה הקבוצתית מעודדת כל אחד לשבח את השבח הכי גדול. כולם יודעים שהרב קורא את השבחים. אם בפגישה מסוימת אין לך משהו להגיד על הרב, בכל זאת תמציא משהו כי זה לא ייראה טוב. אם לא אמרת שבח הרב יקלוט מיד שאתה במצב של ירידה רוחנית, ואז הוא עלול להשתמש בזה נגדך, להתחשבן אתך.
76. סיני הרגיל את כל החברים שבסוף הקידוש בערב שבת כל חבר ניגש אליו ומברך אותו או מנשק לו את היד. גם הילדים הולכים קודם לרב ורק אחר כך מברכים את אבא בשבת שלום.
77. סיני הבהיר שלאדם יש אבא רוחני ואבא גשמי, ושהוא האבא הרוחני וחשוב יותר מבחינה היררכית.
78. בסוף הארוחה כשהוא היה מסיים לאכול, היו מציעים לקהילה לאכול מצלחת השאריות שלו. זה נחשב לכבוד.
79. אם לא הביאו לו את הצלחת מסודרת כמו שהוא אוהב, הוא היה מחזיר את הצלחת.

80. בתקופה מסוימת אשתי הייתה אחראית על המטבח ועל הגשת האוכל לרבנית.

<u>היחס לנשים</u>

81. סיני היה אומר על נשים שהן משולות לרצון, ושאת הרצון צריך "להעמיד במקום", שבמצבים מסוימים צריך לדכא את הרצון. הוא היה משתמש במילה "רצון" כשם קוד לנשים. כמו שהרצון צריך להיות כפוף לשכל, האישה צריכה להיות כפופה לבעל, להתבטל בפניו.
82. כך למשל היה אומר לגבר מסוים שאם הרצון דוחף אותו לא להשקיע עוד ועוד בקהילה, צריך לדכא את הרצון. כולנו הבנו למה הכוונה בכך.
83. אם אישה ביקשה למשל מבעלה להישאר בבית ולעזור לה במקום ללכת לבית המדרש, סיני היה מבהיר שהקהילה קודמת לאישה. הוא היה אומר "הכלל קודם לפרט" וכולנו הבנו את המשמעות.
84. הגישה שלו עודדה חברים מסוימים לדבר בזלזול ולהתעמר בנשים שלהם.
85. המטרה של סיני הייתה לשלוט. אם האישה פגעה בסמכותו הוא היה מבהיר לגבר שהוא צריך לשלוט באישה, להשתיק אותה.
86. אם מישהו עזב את הקהילה ולאחר מכן התגרש, סיני היה אומר שזה בגלל שהוא עזב את הדרך. "מי שעוזב את הדרך בסוף מתגרש" היה אחד מתרגלי ההפחדה של סיני , עשה שימוש בדוגמה של זוגות שעזבו והתגרשו

<u>השבעה של סבא של [redacted]</u>

87. [redacted] היה המשמש של סיני ושירת אותו באופן אישי. כשסבא שלו נפטר, הוא רצה שחברים יבואו לשבעה. סיני סירב לכך. [redacted] מאד נעלב ואמר לסיני: "עשר שנים לא קיבלתי שום דבר" בקהילה. סיני התרגז מאד על האמירה הזאת והתלבש על [redacted]. הוא הפך את הטענה שלו "עשר שנים לא קיבלתי כלום" למנטרה. חזר עליה שוב ושוב ושוב. השפיל את [redacted]. הוא הפך אותו לקרבן קבוע בעקבות האירוע הזה למשך תקופה.
88. ההתנפלות על [redacted] יצרה פחד החברים, מלצאת נגד הרב.
89. גם אני חטפתי העלבות והשפלות ממנו: פעם היינו במפגש גברים בישוב אלקנה. הרב דיבר על קירוב חילונים ללימודי הזוהר ולקהילה. אני שאלתי איך אנחנו רוצים לקרב אותם אלינו אם בשיח שלנו אנחנו קוראים להם "בהמות" ומסתכלים עליהם כנחותים. זה לא מצא חן בעיניו, ואז הוא אמר בפני כולם עלי: "הוא כל הזמן יוצא נגדי. אסור לכם לקבל ממנו שום דבר. אסור לכם להקשיב לו הוא מסוכן".
90. לאחר הדברים האלה החברים יצאו מהחדר ואני נשארתי לבד.
91. אף אחד מהחברים שלי שהיו בחדר (50 חברים)לא פנה אלי אחרי האירוע הזה לברר איך אני מרגיש אחרי ההתקפה של סיני עלי. הם פחדו להיתפס כשותפים שלי.
92. בעקבות האירוע זה חשתי כי החברים נמנעים מלהימצא בקרבתי . אף אחד לא דיבר אתי על האירוע למעט [redacted] .
93. היו הרבה מקרים כאלה. אם הייתי שואל את הרב שאלה אז בהרבה מקרים הוא היה מנצל את התשובה שלו כדי להשפיל אותי. הוא היה קוטע אותי ואומר שאני "מדבר מעניין אחר", "ממקום אחר" כאילו אני לא מבין על מה הוא מדבר וסתם מקשקש. בשפה פשוטה,

הוא היה מנסה להוציא אותי טמבל בכל הזדמנות. הוא היה מדבר אלי בשפה בוטה מאד גם כשהילדים שלי או אשתי ישבו בשיעור. לא פעם הייתי הולך חבול נפשית ופגוע . הרבה פעמים היתי פונה לחברים כמו אדיר איתן ואיתמר אשואול כשומעים מהצד בכדי לברר את העניין .

94. כמובן שהיו גם מקרים שהוא גם פרגן . אבל כמובן שהעלבונות הפומביים נחקקו בזיכרון שלי וגם בזיכרון הקהלתי . בשיח בין חברים שעזבו מזכירים כיצד היה עונה לי בצורה משפילה .

95. הרגשתי שהוא מנסה לקעקע את הבטחון העצמי שלי כדי שאקבל את הדעות שלו ואאפשר את השליטה שלו עלי ועל חברי הקהילה.

96. בגלל ההתנהגות הזאת רוב האנשים לא היו שואלים שאלות בשיעורים, כדי שלא ישפיל אותם בפומבי.

97. באחת השבתות עשינו דיון שמטרתו היתה לנסות "להרגיש את האחר", כלומר להיות יותר פתוחים לרגשות של אחרים. סיני ביקש מתנדבים. אני התנדבתי וסיני אמר שמה שמפריע לו אצלי הוא שכל פעם שהוא מדבר אני תוקף אותו, שהוא צריך להגן על עצמו. אני השבתי שאני רוצה להסיר את הקושי שכל פעם שיש מתח בין השותפות בין כל החברים, לבין הנהגה שולטת, אז ההנהגה גוברת. כלומר שהוא שולט בקהילה ולא מאפשר שותפות . סיני התרגז מאד מהדברים שלי ועבר להתייחס אלי ברמה האישית: אמר שאני מפריע לשיעורים עם השאלות שלי, גוזל את הזמן של השיעור, שאנשים מתלוננים שאני פוגע בשיעור וכו'.

98. [redacted] סיפר לי שאחרי המפגש [redacted] הלך ל[redacted] שמש ואמר לו "ראית מה הוא אמר ל[redacted]? איך הוא מסוגל להשפיל אותו ככה ולומר לו שהחברים לא סובלים אותו?". אני זוכר את זה כי זה היה נדיר שחבר בקהילה יעז לבטא ביקורת כלפי הסגנון של הרב ([redacted] היה בתקופה הזאת כבר 'בדרך החוצה').

99. דוגמא נוספת: [redacted], אשתו של [redacted], היתה ראש קבוצה בקבוצת הנשים. היא היתה מראשונות הקהילה. היא עובדת [redacted]. היא היתה דמות משמעותית בקהילה. [redacted] היתה אוזן קשבת לנשים בקהילה והן שיתפו אותה במצוקות שלהן בגלל שהגברים שלהן לא היו מספיק בבית. [redacted] סיפרה לאשתי (וגם [redacted] סיפר לי) שאחרי שהיא הסבה בנימוס את תשומת הלב של הרבנית לכך, סיני הזמין אותה ואת הנשים בקבוצה והרב רמס את כבודה בפומבי, שאי אפשר לעבור על הדברים שלה בשתיקה, שזו הליכה נגד הדרך.

100. הוא העניש אותה בכך שהעזיב אותה מתפקיד ראש קבוצה, ופגע במעמדה הקבוצתי (זו הייתה שיטת הפעולה כלפי הסוררים השפלת מעמדם החברתי הוקעה והענשה עד שיסכימו להתרפס מחדש ולקבל את מרותו המוחלטת כך עשה ל[redacted] כך עשה לי וכך עשה לחברים רבים , היו ששרדו והיו שבחרו לעזוב [redacted] בחרה בסוף לעזוב) סיני הורה לאנשים לא לדבר אתה בטענה כי התחברות עימה גוררת שמיעה של לשון הרע ממנה וירידה רוחנית שתוצאתה התרחקות מהפעילות בקהילה עד כדי עזיבת הקהילה . במשך שנה וחצי היא הפסיקה להגיע לקהילה (בעלה עדיין הגיע). אנשים לא דיברו אתה. זה היה ברמה שנשים שלפני שבוע היו אוכלות אצלה בבית, היו עוברות את הכביש כשראו אותה.

101. כל מי שעזב את הקהילה: [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] [redacted] וכו' – הרב היה אומר לנו דברים ברוח זו: הוא עוזב את הדרך, לכן הוא בוגד בדרך, לכן הוא מדבר לשון הרע, שיחה אתו חושפת את חבר הקהילה לירידה רוחנית, ירידה רוחנית היא נגד המטרות של חברי הקהילה – ולכן צריך להימנע משיחה אתם.

102. [redacted] – אפילו לא ידענו למה הוא עזב אבל הרב אמר לנו שאסור לדבר אתו. מאותו רגע לא החלפתי אתו מילה עד שגם אני עזבתי.

103. [redacted] – הוא היה המשמש של הרב. הוא היה "מושפל סדרתית" על ידי הרב ברמה הכי מטורפת שיכולה להיות: הוא היה משפיל אותו על כל דבר: שהוא שמן, שאם הוא לא יוריד שלושים ק"ג הרב לא ייתן לו לשרת אותו, שהוא לא מגיש את האוכל כמו שצריך, שהוא "ישן כמו בהמה", שהוא לא מתעורר לשיעורים ויקחו ממנו את הפריבילגיה להגיש אוכל.

104. [redacted] – הרב הצמיד לו את הכינויים "גס" ו"בהמה". הוא הפך את [redacted] לשם נרדף לבהמה. [redacted] היה שבוי בתוך המערכת. הקהילה היתה לב החיים שלו. הוא היה מעריץ את הרב. הוא סבל את ההשפלות האלה ולא אמר שום דבר לרב (לפחות לא בפומבי).

105. סיני התעלם מההשקעה שלנו במשך שנים בקהילה ואת חלקם של החברים כשותפים בעלי זכויות בהתהוות הקהילה , זלזל בחברים שלא קיבלו את מרותו ודאג להרחיקם עד עזיבתם את הקהילה תוך התעלמות מעשייתם הרבה לאורך שנים רבות ולא רק זאת אף הסית את חברי הקהילה שנותרו כנגד החברים שעזבו נמושהיו מעמודי התווך של הקהילה כגון [redacted] , [redacted] , [redacted] , [redacted] , [redacted] , ועוד רבים וטובים . תמיד שהיה משבר משמעת אז סיני השתמש בביטוי מי שלא טוב לו שיקום וילך כאילו זו טרטוריה פרטית תוך התעלמות מזכויות של חברים , וכל מה שקיים בקהילה שלו ובשליטתו "זו ההנגה מי שלא מתאים לו שילך " , המשפט הזה הפחיד רבים מאתנו והפך אותנו ואת משפחתנו תלויים בחסדיו .

106. היה מקרה שהתלמידים היו צריכים להתחבר בחברותות. כל אחד צריך היה לבחור בן זוג. [redacted] ואני רצינו ללמוד יחד. סיני קרא לראש הקבוצה של [redacted] ואמר לו ש[redacted] לא יכול ללמוד בחברותא יחד אתי, וכך עשה. הלכתי לרב ושאלתי למה, והוא אמר "אתה לא קובע, אני קובע מי לומד עם מי" וכל זאת בדרך כוחנית ומשפילה .

107. הוא מאד רצה שהמילה האחרונה תהיה שלו. הוא היה אומר "אני מחליט, ומי שלא מתאים לו יכול ללכת".

<u>היחס של החסידים לסיני</u>

108. מבחינתי כחניך בקהילה, אחד מהעקרונות המנחים היה "התבטלות לרב". זו היתה המצווה שבראש ההיררכיה. סיני היה מפרש את בעל הסולם ואומר שכמו שנדרשת התבטלות בפני הקב"ה, כך נדרשת גם התבטלות בפניו.

109. לפי סיני, במציאות של העולם הזה, על מנת להתבטל בפני הקב"ה, עלינו להתבטל בפני הרב.

110. התבטלות בפני הרב משמעה לקבל את ההנהגה שלו, לקבל את ההחלטות שלו, את ההוראות שלו. ללכת נגדו זה ללכת נגד כל המערכת, נגד כל החברים. החברים הם כלי שמשתמשים בו כדי לייצר אווירה רוחנית מסוימת. אם אדם מתבטא בצורה לא ראויה כלפי הרב, הוא למעשה גורם נזק לכל הקהילה.

<u>פרשת צופים</u>

111. במשך שנים דיברנו בקהילה על לעזוב את בני ברק ולעבור לישוב כלשהו.

112. בשנת 2013 סיני הודיע לנו שאנחנו עוברים לצופים. סיני היה היחיד שניהל את המשא ומתן עם היזם, עו"ד [redacted], על קניית אדמות בישוב עבור חברי הקהילה.

113. הוא אמר לנו שתהליך ההפשרה יקח 3-5 שנים.

114. הוא הפעיל עלינו מכבש לחצים שנקנה כמה שיותר קרקעות באזור הזה. הקרקעות עוד לא הופשרו שם. כל חלקת קרקע עלתה 180,000 ₪. מי שקנה נדרש לשלם מקדמה של 50,000 ₪ + 13,000 ₪ שכר טרחה לויניצקי, עבור הקרקע + 11,000 ₪ למינהל. סה"כ כ-80,000 ₪. הוא היה שואל את כולם מה קנו, כמה קנו, עודד אותם לשכנע את ההורים לבוא לקנות (אבא של אדיר איתן קנה ארבע חלקות). הוא הציג את זה כעסקת נדל"ן טובה, ככוונה להקים ישוב קהילתי.

115. גם אנחנו קנינו חלקה. יש אנשים שקנו כמה חלקות.

116. סיני היה האוטוריטה היחידה לקבוע אם זו עסקה טובה או לא. מי שהתנגד לזה חטף מסיני. מעולם לא ניתנה שקיפות לעסקה , סיני ניהל את העסקה לבד לפחות בצמתים המרכזיים. בברור שעשיתי במס רכוש בעת האחרונה הסתבר שקרקעות באותה עת נמכרו ב160,000 עד 165,000 , בעת האחרונה פניתי פעמיים בווטזאפ לסיני לצורך מתן שקיפות לפרטי העסקה אך הוא התעלם מפנייתי .

117. סיני התעקש להחתים אותנו שאין לנו טענות נגד סיני בתהליך קניית הקרקעות ואנחנו קונים מרצוננו החופשי.

118. זמן מה אחרי הקניה, הוא הודיע יום אחד שהוא עובר לצופים בשכירות ושמי שרוצה לעבור אתו שיבוא. היה לו ברור שאם הוא הולך כולם ילכו. לא היה שום דיון קהילתי, האם זה מתאים או לא. הוא פשוט הודיע.

119. סיני חשש שאם נעבור בצורה גלויה, נעורר התנגדות בישוב צופים. הוא אמר לנו לשכור דירות "אחד אחד", להצניע לכת, לא לחשוף שאנחנו בקהילת הסולם, לא למשוך תשומת לב.

120. אנחנו הסכמנו מיד. חוזה השכירות שלנו עמד להסתיים, ידענו שהקהילה עוברת, והיינו המשפחה השניה שעברה. גם בתנו טל ובעלה עברו באותה תקופה. בסך הכל עברו כעשר משפחות לישוב. חלק מכרו בתים בבני ברק וקנו בתים בצופים. חלק יצאו מחוזי שכירות ושכרו דירה בצופים. מהלך מרכזי ומשמעותי עבור חברי הקהילה שכלל הוצאות של עשרות מליונים

121. הוא דיבר על "להשפיע" על צופים, על כניסה שלנו למועצת הישוב. מעין השתלטות זוחלת על הישוב הקטן הכוונה הייתה להפוך את צופים לישוב שלנו.

122. אבל בצופים קלטו את זה מהר מאד.

123. מתחילת הדרך אנשי צופים התנגדו. הציקו לנו בבית הכנסת, פרסמו פרסומים נגדנו. אני הרגשתי שאני נציג הקהילה שלנו. התקוממתי נגד הדרישה שלהם שלא נעבור.

124. אנשי צופים ערכו כמה מפגשים קהילתיים: במפגש אחד הביאו את רחל מהמרכז לנפגעי כתות לדבר. אני הייתי מאד לוחמני כי האמנתי בצדקת דרכינו כשרחל התחילה לדבר אנחנו הפרענו לה לדבר, עשינו רעש. לא האמנתי שמישהו אומר עלינו שאנחנו כת, כשאנחנו קהילה כל כך מושלמת. בדיעבד אני מבין שהייתי מסונוור לגמרי. כך האמנתי בזמנו. כל

החבר׳ה שהיו אתי שם ניסו גם להתנגד ([redacted], [redacted] [redacted] [redacted]) – רובנו עזבנו בהמשך את הקהילה . היה מפגש נוסף שבו הביאו חברת קהילה לשעבר בשם [redacted] לדבר. גם שם עשינו בלגן ועשינו הפגנה בכניסה, ניסינו להיכנס לאולם ולא נתנו לנו.

125. אחרי כמה שבועות של מאבק הרב ואשתו כינסו מפגש אצל [redacted] בתנו בבית. הם הודיעו לנו שהקהילה ממשיכה במאבק ושהכל יהיה בסדר. הם העבירו לנו את המסר שהקהילה עוברת וזהו.

126. בעקבות זה אנשים המשיכו בתהליך : [redacted] שאל את סיני האם לקנות בית בשני מיליון שקל בצופים, וסיני נתן לו אישור לקנות. עוד חבר שכר בית ממש באותם ימים בצופים.

127. כעבור כשבוע, לפתע סיני זימן ישיבה וקרא בדחיפות לכל החברים לבני ברק. הוא הביא בחור בשם [redacted] כיועץ אסטרטגי לנהל את הדיון בקהילה לגבי המשך המעבר. סיני התחיל את השיחה ובהמשך [redacted] הייתה שיחה תמוהה שלא היה ברור מה עניינה בשיחה דיברו על הבעיות בצופים ואיך ממשיכים הלאה. פתאום באמצע השיחה הרבנית מתפרקת ואומרת : אני לא מסוגלת להכיל את זה. היא סיפרה שהיא חוששת לפרנסה שלה (באותה תקופה היתה קריאה לא לאפשר לה להרצות באירוע כלשהו בגלל שהיא נשואה למנהיג כת). אני זוכר כקולות שהתרעמו וטענו שלא ייתכן שבשלב כזה מתקפלים ומשנים כיוון (אני זוכר תחושה שדבר מה קורה ומעלימים מאתנו פרטים . כאשר חלק מהאשמות נבעו מפעולותיו של עידן אורגד

128. למחרת נפגשתי עם [redacted] ודברתי עם [redacted] והם הביעו נכונות לעזור לנו מול אנשי צופים

129. בפגישה עם הרב ביקשתי להתעדכן על המשא ומתן מול וועד צופים הוא טען שהעמיד תנאים לוועד היישוב שאלתי אותו אם לא יקבלו את תנאיו הוא יעבור להתגורר ביישוב ואז סיני אמר שהוא לא מתחייב , בעקבות כך אמרתי לו שהוא בעצם מאיים עליהם עם אקדח בלא כדורים והאולטימטום חסר שיניים , באותה פגישה הוא אמר גם שבמידה והתנאים שהציב לוועד לא יתקבלו אז החברים יצטרכו להצביע ולהחליט על המשך דרכם . טענתי שהחברים מושפעים מהחלטתו וביקשתי שיאפשר בחירה עצמאית מבלי להטיל את כובד משקלו על מה שיחליטו באשר להמשך דרכינו בצופים , סיני הסכים והתחייב להצבעה חשאית וגם לרוב של 60%

130. ימים מספר לאחר כך כל חברי הקהילה הוזמנו לפגישה דחופה היה זה לאחר צום 10 בטבת כמדומני , הוזעקנו להגיע לבית המדרש בבני ברק חלקנו הגיענו מצופים ומאוד מקומות בארץ כאשר לא ברור מדוע צריך להגיע ומה מהות הפגישה , קודם הפגישה הייתה פגישת מועצה בה הם היו צרכים להחליט בזמן קצר של עשר דקות על המשך דרכנו אם להשאר או לעזוב את צופים בתחלת הפגישה הרב הציע בדרכו המוניפלטיבית על מי מסכים על מערבות הדדית ולאחר שרתם את כולם להסכים לערבות הדדית העלה הצעות להצבעה בעניין המעבר לצופים תוך התעלמות ממה שהוסכם בחדרו כפי האמור בסעיף 129 והתעלמות מבקשה של חברים (כמו [redacted] [redacted] ועוד אחרים כפי שנשמעים בהקלטה של אותה שיחה) אחרים לתת יותר פרטים ויותר זמן לבחון את הסוגיה , בסופו של דבר מדובר במהלך של שנים ושהושעו בו מיליונים רבים אז על מה החיפזון

131. בהמשך הוא מאד לחץ שכולם גם יחזרו מצופים לבני ברק

132. בדיעבד הבנו שחלק מהמניע לביטול המעבר היה [redacted]. הוא לא סיפר לנו את זה. הוא פשוט שיחק בנו. מנע פרטים והוביל את הציבור באף תוך הסתרת מידע נחוץ לקבלה של החלטה הוגנת למרות שמדובר בכספים פרטיים של החברים תוך התעלמות מנזק כספי רב לכלל החברים

<u>העזיבה את הקבוצה</u>

133. אשתי ואני עזבנו את הקבוצה בתהליך ממושך אחרי שהבנו שסיני משחק בנו. מה שפקח לנו את העיניים זה האופן שבו הוא ביטל את המעבר לצופים. הוא הציג את זה כהצבעה דמוקרטית אבל בפועל זה היה משחק מכור ישנה הקלטה של הפגישה שמבססת את השערתי .

<u>הנזק מהעזיבה את הקבוצה</u>

134. מי שעזב את הקבוצה, סיני היה מסית את כל הקבוצה נגדו.
135. מי שעזב נודה לחלוטין. אני זוכר שלאחת מבנות הקהילה הייתה בת מצווה זמן קצר אחרי שעזבו את הקהילה. כל החברות שלה היה בקהילה. הקהילה החליטה באופן הפגנתי לא להגיע לבת מצווה.
136. משפחת [redacted] שעזבו לאחר חברות של 7 שנים חבריו לא הורשו להגיע לבר המצווה וניתקו עמו קשר
137. מאז שעזבנו את הקבוצה, אנחנו בקשר עם הרבה אנשים אחרים שעזבו. לפני שעזבתי לא דיברתי עם אף אחד מהם, כי זה היה הקוד הקהילתי גם מי שהיו חברים קרובים קודם. מי שעזב, מבחינתנו נמחק.
138. ראיתי ואני עדיין רואה את הפוסט טראומה שבה חלק מהחברים לשעבר נמצאים. אנשים התרחקו מהמשפחות המקוריות שלהם, מהחברים, יצרו לעצמם מרכז חיים אחד ופתאום נשארו בלי כלום. לחברים רבים לקח שנים רבות לרפא את הטראומה שנבעה מהיותם חברים בקהילת הסולם חברים שהשקיעו שנים רבות ממרצם כגון [redacted]
139. כיום אנחנו נפגשים מפעם לפעם, נשארים בקשר, מחזקים אחד את השני.
140. אנשים עזבו קהילה שהייתה כל חייהם, וברגע שעזבו הקהילה נטשה אותם. היו משפחות שהיו כמו משפחה אחת. הילדים היו לומדים ביחד, מבלים ביחד כל היום.
141. ביום שעזבו, אנשים בקהילה התייחסו אליהם כמו לבוגדים.
142. [redacted], אחרי שעזב, עשה בת מצווה לבת הקטנה שלו. היא הזמינה חברה מהקהילה והרבנית העבירה הודעה שהיא לא יכולה ללכת כי "זה לא מתאים". זאת היתה הרזולוציה.
143. על ילדים של אנשים שעזבו, הילדים שלהם לא יכלו להמשיך להשתתף בהסעות המשותפות לבית ספר (למשל משפחת ישר).
144. אחרי שעזבנו החיים הרגישו כמו בור. כל פעם שנפגשנו עם החברים שעזבו גם הם, הם הזכירו לי את הדברים הקשים שחוויתי.
145. האמנתי בסיני שהוא נציג האל עלי אדמות ופתאום הבנתי שזו הייתה מסכה. וזאת לאור כל הפרטים מהפזל שהצטרפו לתמונה שבתחילתה היוותה עבורי מושא להערכה וגאווה ומקור מים חיים ובסופה מעיין נובע של מים מעופשים תוך מבוכה ובושה מהסביבה

הקרובה כיצד לא ראינו את העוולה עבורי ועבור חברים רבים זה היה משבר אמון גדול מאד. עד היום קשה לי להתגבר על הקושי הזה. עברתי משבר רוחני. כל מה שהאמנתי בו התרסק לי. זה היה סוג של מוות. תהליך ההתאוששות מזה היה ארוך, ועוד לא הסתיים עבורי.

146. אחת מנשות חברי אמרה בפני שרק לאחר 5 נשנים בעלה משתחרר מהמשבר שרבץ עליו בעקבות הפגיעה בו באשתו ובילדיו .

147. גם אשתי לא רצתה בהתחלה שאעיד. החלטתי לתת תצהיר בגלוי בכדי לנפץ את תקרת הזכוכית מעלי ומעל חברי כי רובם ככולם פוחדים , או בוחרים להדחיק , וכל אחד מסיבותיו . וזאת למרות שחלקם אזרו אומץ ופנו למרכז לכתות אך בסופו של דבר לצערי בחרו להשאיר את השד בבקבוק ונמנעו לעמת את עמדתם מול עמדתו של סיני ולאפשר את בירור האמת

148. בדיעבד, לשמחתי, החברויות עם החברים שעזבו שרדו.

149. כשדיברתי עם חברים אחרים שעזבו על האפשרות שיעידו במשפט, כולם סירבו. חלק לא רצו לחזור אל הטראומה. חלק פחדו מסיבות מיסטיות. אחד אמר שהרב החדש שלו אמר לו לא להיכנס לזה. חלק פחדו שסיני יעודד את החברים בקהילה להתנכל אליהם – להכפיש אותם (כמו שעשו ל[redacted]), לאיים, להטריד, שהם מפחדים שסיני יתבע אותם, .

150. אני מודע לאפשרות שסיני יעשה שימוש בבת שלי ובחתן שלי כדי לנסות למנוע ממני להעיד או להשפיע על תוכן העדות. התלבטתי רבות אם לחתום על התצהיר מהסיבה הזאת. בסופו של דבר החלטתי לתת תצהיר בגלל שאנשים אחרים פחדו לתת תצהיר ואני רוצה שהאמת תישמע.

זהו שמי זוהי חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

_____

[redacted]

<u>אישור</u>

אני הח"מ, עו"ד כרמל פומרנץ, מס' רישיון 57448, מאשרת בזאת שמר [redacted], ת.ז. [redacted], אחרי שהזהרתיו שעליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה בפני היום, 6.12.2018.

_____

כרמל פומרנץ, עו"ד